

Aitäh, apteekrid!

Minu veendumus õppida apteekriks sai kunagi innustust kolmest olulisest tegurist: vanaemast, kes ütles, et apteekri elukutse on aus ja väärikas, mis püsib üle riigikordade ja võimaldab inimesi aidata; huvist keemia vastu ja töökogemusest Tartu Kivisilla apteegis keskkooli kõrvalt.

Usun, et apteeker on empaatiavõimega inimene, kes oma oskuste ja veendumustega saab aidata teisi, kes vajavad abi kohe ja praegu. Me ei vii läbi keerulisi kirurgilisi operatsioone, kuid anname nõu inimestele, kel on mure enda või oma lähedaste tervise pärast. Kuulame ära, aitame, kui oskame, ja suuname edasi oma parema teadmise alusel.

Et olla terve vaimult, vajame me mitmekülgset toitu oma teadmiste toitmiseks. Olulised on koolid, raamatukogud, kohalik toetav kogukond. Samas on järjest olulisem ka meie kõigi tervis, et ka keha ei veaks meid alt. Terviseedendus ja haiguste ennetamine ning ravimite õige kasutamine on olulised märksõnad tänapäeva apteekrile.

Koroonakriisi ajal on palju ja õigustatult räägitud Eesti tervishoiusüsteemi haprusest, õdede ja arstide nappusest ning ületöötamisest. Vähem on kajastust leidnud, et kõige sellega on pidanud hakkama saama ka meie paar tuhat apteekrit. Oleme pidanud olema loovad kiiresti muutuvast keeldude ja piirangute maailmas. Koroonakriisi alguses tuli meil vaid mõne päevaga muuta apteegid turvaliseks paigaks, kus nii apteekri kui patsiendi nakatumise risk oli viidud miinimumi – pleksiklaasid, maskid ja 2+2-reeglid. Apteeker pidi juhendama koroonatestide tegemist, selgitama uue põlvkonna vaktsiinide toimeid ja kõrvaltoimeid, põhjendama, miks ravimite väljastamisel on piirangud, andma

Ly Rootslane

Eesti Proviisorapteekide Liidu
juhatuse liige

inimestele kindlustunnet ja tervisenõu pidevalt muutuvast ning segases keskkonnas. Kogu selle aja jooksul on apteegid olnud avatud, patsiente vastu võtnud, ära kuulanud ja aidanud ka siis, kui meie enda tervis hakkab käest minema või võhm on raugemas. Teisiti me ei saa ja selle eest suur-suur tänu ning kummardus, head apteekrid!

See hiiglaslik ja järjest pikemaks veniv pingutus on meid kõiki räsitud, väsitanud ja mõnda ehk ametitki vahetama või pensionile minema sundinud. Vast on aeg riigil heita

teravam pilk ka apteekrite tänasele tervislikule ja vaimsele seisundile ning motiveeritusele? Täpselt nii, nagu on uuritud koroonakriisi mõjusid tervishoiusüsteemi teiste elutähtsate osade suunal. Meie ise teame, millist lõivu oleme pidanud koroonaja eest maksma nii oma tervise kui lähedastega veetmata jäänud kvaliteetaja hinnaga.

Kahjuks on koroonakriisi varjus tõusnud uus kriis – sõda Ukrainas. See tundub nii uskumatu, et tänapäeval saab keset Euroopat toimuda sõda, kus inimesi lihtsalt lastakse maha, pole süüa, juua, sooja ega lootust. Taas on saanud kinnitust minu veendumus, et apteekrid on hoolitsevad ja kaastundlikud inimesed. Alates esimeste sõjapõgenike saabumisest olen saanud iga päev mõne kõne apteegist küsimusega, kuidas kõige paremini sõjakoledusi üle elanud ja oma kodu jätma pidanud inimesi aidata. Murega apteeki tulnud inimesi ei jäeta omapäi võõras riigis, vaid üritatakse aidata ka siis, kui riiklikud abi-programmid ei ole veel valmis ja abi leidmine võib võtta aega.

Kõik apteegitöötajad on auga ära teeninud suured tänusõnad, hoiame Eesti apteekide 600-aastast traditsiooni ning jätkame inimeste aitamist.

